

Till glädjen
text till Ludwig van Beethovens nionde symfoni, fjärde satsen.

O vänner, inte dessa toner!
Låt oss istället stämma in i något behagligare.
Och muntrare!

Glädje! Glädje!

Glädje, du ljuvliga gudagnista,
Elysiums dotter!
Berusade av eld träder vi in
i din helgedom, du himmelska!

Din trollkraft förenar åter
det som samtidsandan slitit sönder.
Alla människor blir bröder
där du breder ut dina ljuva vingar.

Den som lyckats med bragden
att vara vän till en vän,
och den som vunnit en vacker kvinnas hjärta,
stämmar in i vår jubelkör.

Ja, också den som blott har en enda själ
på jorden att kalla sin.
Men den som aldrig förmått hålla av någon,
smyger undan från vår skara i tårar.

Alla varelser dricker glädjen
vid naturens barm.
Alla rättfärdiga, alla onda
följer glädjens rosenspår.

Kyssar gav den oss, och vinrankor.
Och en vän, trofast i döden.
Vällust förunnades Ormen
och Keruben står inför Gud.

Lyckliga, som Hans solar när de flyger
över himlens praktfulla valv,
så skall ni fortsätta er väg, bröder:
Fulla av glädje, som en hjälte mot seger.

Känn er omfamnade, ni Miljoner!
Denna kyss är ämnad hela världen.
Bröder, över stjärnornas kupol
bor det säkerligen en kärleksfull Fader.

Sveps ni neder, ni Miljoner?
Värld, skönjer du Skaparen?
Sök honom ovanför stjärnornas kupol.
Ovan stjärnor måste han bo.

text: Friedrich Schiller
bearbetning: Ludwig van Beethoven
översättning: Tor Billgren